

FORNYET INTERESSE FOR GEOTERMI⁽¹⁾

I sidste nummer af Ret og Indsigt behandlede vi de grundlæggende regler om geotermi samt de forskellige faser og har i den forbindelse redegjort for bl.a. prisreglerne.

I denne artikel ser vi på reglerne om kommunegaranti, herunder også i forhold til statsstøtteregele, ligesom vi beskriver de kommunale varmeforsynings muligheder for at involvere sig i geotermi. Endelig ser vi på en eventuel udskillelse af f.eks. geotermi-delen i et særskilt selskab og fordele og ulemper herved.

KOMMUNEGARANTI – ALMINDELIGE KRAV
Kommunens garanti for finansiering af omkostninger til anlægsfasen eller for en kredit til brug for drift skal overholde forskellige regler.

Der kan kun stilles garanti, hvis mere

end 50 % af energien går til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand i modsætning til f.eks. procesvarme. Hvis der også leveres procesvarme, skal dette ske efter prisreglerne i varmeforsyningslovens § 20 - 20b, for at der kan stilles kommunal garanti.

Selvom fjernvarmevirksomheden også driver kraftvarmeanlæg og dermed sælger elproduktionen i det liberaliserede marked, kan der stilles garanti for produktionen af opvarmet vand, f.eks. ved geotermi, hvis man holder denne del regnskabsmæssigt adskilt, så der bliver tale om en øremærket garanti.

KOMMUNEGARANTI - STATSSTØTTE-REGLER

Garantistillelsen skal endvidere overholde statsstøtteregele i det omfang, disse finder anvendelse på garantistillelsen.

Statsstøtteregele finder anvendelse på konkurrenceudsat virksomhed. Elproduktion, hvor der er tale om kraftvarme, er konkurrenceudsat. Varmeforsyning kan være konkurrenceudsat, hvor der ikke er tilslutningspligt, og varmeforbrugerne derfor kan vælge andre opvarmningsmuligheder. Selv hvor der er tilslutningspligt, kan man måske anse muligheden for supplerende/alternative varmekilder samt konkurrence med hensyn til energiforsyningen til selve fjernvarmeværket for at være en tilstrækkelig konkurrenceudsættelse.

Om der er en sådan konkurrenceudsættelse, at statsstøtteregele finder anvendelse på varmeforsyning, er ikke endeligt afklaret, idet der i skrivende stund verserer en retssag herom.

Hvor statsstøtteregele finder anvendelse, må der ikke stilles garanti for en kriseramet virksomhed. En garanti skal være maksimeret og tidsbegrænset, og der skal betales garanti-provision til markedspris.

En særlig vanskelighed er, at garantier efter statsstøtteregele som udgangspunkt kun må stilles for 80 % af finansieringsbehovet. Hvor denne regel gælder, kan der ikke opnås finansiering hos KommuneKredit, da KommuneKredit kun kan give lån mod 100 % kommunal garanti.

Det er muligt at stille garanti for mere end 80 % efter statsstøtteregele, hvis den pågældende virksomhed har fået overdraget og udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, og disse ydelser udgør de eneste aktiviteter, og garantien stilles af den offentlige myndighed, som har overdraget til virksomheden at udføre disse tjenesteydelser.

En almindelig varmeforsyningsvirksomhed uden kraftvarme kan ofte overholde dette og kan derfor få 100 % kommunegaranti og dermed lån hos KommuneKredit.

Det kræver dog som anført, at der ikke er andre aktiviteter end den varmeforsyning, som virksomheden har fået overdraget at varetage via et projekt efter varmeforsyningsloven.

Når det drejer sig om geotermi, kan det være vanskeligt at opfylde betingelserne for at få 100 % kommunegaranti.

Tilladelsen til at drive geotermi gives således ikke af den garantistillende myndighed (kommunen), men af Energistyrelsen. Det er heller ikke givet, at varmeforsyningsvirksomheden kan siges kun at drive varmevirksomhed, når den også driver geotermi, der er hjemlet ved en anden lov, selvom der er nær sammenhæng. Denne problemstilling er næppe ganske afklaret.

I det omfang der ikke kan opnås 100 % kommunegaranti, kan alternativet være bankfinansiering med 80 % garanti fra kommunen, hvilket ikke behøver at være ret meget dyrere end lån hos KommuneKredit.

Om nødvendigt kan sikkerheden over for banken suppleres med virksomheds-pant.

DE KOMMUNALE VARMEFORSYNINGER

Efter at kommunernes muligheder på varmeforsyningsområdet er blevet indskrevet i varmeforsyningsloven, ligger det klart, at en kommunal varmeforsyningsvirksomhed kan drive geotermisk virksomhed til brug for varmeforsyning.

Kommunen må også benytte reglerne i varmeforsyningslovens § 20b om indregning af overskud.

Som for andre dele af kommunal varmeforsyning er det muligt at forsyne varmeforbrugere i andre kommuner, hvis der er fysisk forbindelse mellem nettene, og der enten er godkendt et projekt herom efter varmeforsyningsloven, eller der er tale om en virksomhedsovertagelse, altså overtagelse af varmeforsyningen i en nabokommune.

Påbegyndelse af geotermi-aktivitet medfører ikke krav om tilladelse efter stopreglerne i varmeforsyningslovens § 23m, og investering i sådanne nye aktiviteter betragtes ikke som uddeling efter stopreglerne.

Statsstøtteregele må også antages at gælde som garanti for et af kommunen ejet selskab, der driver den kommunale varmeforsyning, selvom kommunen også i medfør af sit ejerskab kommunalretligt set normalt er berettiget til at stille garanti for dette.

Der kan derfor være begrænsninger i garantistillelsen for et sådant kommunalt varmeforsyningsselskab ud fra statsstøtteregele.

Hvis den kommunale varmeforsyning ikke er selskabsudskilt, men drives af kommunen selv, hæfter kommunen automatisk 100 % for alle forhold i forbindelse med varmeforsyning. Der bliver derfor ikke noget spørgsmål om garantistillelse, og virksomheden vil kunne finansieres, herunder i KommuneKredit, uden hensyn til statsstøtteregele.

UDSKILLELSE I SÆRSKILT SELSKAB

Der stilles ikke efter varmeforsyningsloven noget krav om en selskabsudskillelse af geotermi-delen.

Hvis varmeforsyningsvirksomheden ønsker at begrænse sin pantsætning, vil det være muligt at udskille geotermi-virksomheden i et særskilt selskab, så det f.eks. kun er dette, der stiller virksomhedspant.

Pant i geotermi-anlægget har dog begrænset værdi for panthaver, medmindre der er sikkerhed for bl.a. afsætning af varmen til varmeforsyningsvirksomheden.

Hvis man selskabsudskiller efterforskningen, kan der dog ikke ske indregning i varmepriserne, medmindre efterforskningsselskabet er leverandør af denne efterforskning til selve varmeforsyningen. Varmeforsyningen kan således kun indregne efterforskningsomkostningerne, hvis den selv afholder dem og ellers det, den betaler herfor til andre.

Der gælder begrænsninger med hensyn til at opretholde den skattefrihed, der gælder for rene varmeforsyninger, der er varmeproducerende uden kraftvarme. Hvis en varmeforsyning er skattefri og ønsker at påbegynde geotermi-aktivitet, må det derfor nærmere afklares, om dette medfører, at skattefriheden bortfalder. Hvis det måtte blive tilfældet, kan man dog fastholde skattefriheden ved at udskille geotermi-delen i et datterselskab efter selskabslovens § 3.

Det vil dog kræve en nærmere afvejning at forene et sådant udskillelseskrav med kravet om, at det er varmeforsyningen, der afholder omkostningerne i efterforskningsfasen ■

Klavs V. Gravesen
Advokat
kvg@horten.dk

René Frisdahl Jensen
Advokat
rfj@horten.dk

Eigil Worm
Advokat
ewo@horten.dk